

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE

CURIA GENERALIZIA

2013 : Naša pôstna cesta od Kalvárie k láske

CESTA PANNY MÁRIE

Panna Mária, ty si niesla svoje dieťa až do Betlehema,
nie po rýchlostnej ceste, ale po skalnatej, kamenistej a štrkovitej ceste.
Neprestajne ma nes na svojom milujúcom, nežnom a dobrotivom srdci,
až kým ma tvoj Syn nevezme do svojich ukrižovaných rúk.

-Brat Augustine Towey, CM +2012

Pre všetkých členov Vincentskej rodiny

Drahí bratia a sestry!

Milosť a pokoj nášho Pána Ježiša Krista nech naplní vaše srdcia teraz a navždy!

V tomto roku sa naša pôstna cesta začína dost' skoro. Nikdy však nie je priskoro na to, aby vincentská rodina rozjímala o daroch viery v Ježiša Krista a o dedičstve nádeje, ktoré tvoria našu charizmu. Tohoročné Pôstne obdobie prežívame v „Roku viery“, ktorý náš Svätý Otec, Pápež Benedikt XVI. vo svojom Apoštolskom liste *Porta Fidei* prirovnáva k „dverám viery, ktoré vedú do života s Bohom a umožňujú vstúpiť do jeho Cirkvi [...] a ktoré sú pre nás stále otvorené.“ (PF, 2012, 1)

Tento mimoriadny rok sa spája s päťdesiatym výročím od začatia Druhého vatikánskeho koncilu. Spolu s Pôstnym obdobím nám dáva príležitosť zamyslieť sa nad naším životom Ježišových učeníkov i nad tým, akým spôsobom prežívame našu vincentskú charizmu. Pôstna doba nie je časom akýchsi „ročných exercícií“, ale príležitosťou k otvoreniu nášho srdca, aby sa v ňom rozhojnila milosť. Pápež Benedikt XVI. nám pripomína, že: „Prejsť týmito dverami značí vydat' sa na cestu, ktorá trvá po celý život.“ (PF, 1)

Posolstvo Svätého Otca na tohoročné Pôstne obdobie obsahuje aj jednu naozaj vinčenskú tému. Hovorí nám, že Pôst i Rok viery: „nám ponúka vzácnu príležitosť zamyslieť sa nad vzťahom medzi vierou a láskou.“ (*Pôstne obdobie* 2013, 1) V apoštolskom liste *Porta Fidei* ako aj v Posolstve na Pôstne obdobie nachádzame niektoré odkazy na nám dobre známy biblický citát: „*Caritas Christi urget nos*“ – „*ženie nás Kristova láska.*“ (2 Kor 5, 14) Je to samá podstata toho, čo znamená byť kresťanom. Veľmi sa teším spolu s dcérami kresťanskej lásky, že Svätý Otec použil ich heslo!

Avšak všetci členovia vinčenskej rodiny vedia, že tu ide o oveľa viac než len o text, heslo či pečať Spoločnosti. Ide o životný štýl všetkých učeníkov Pána Ježiša i svätého Vincenta a svätej Lujzy. Jeho prameňom je Ježiš Kristus, ktorý svojim učeníkom povedal: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25, 40)

V tomto liste sa budem zamýšľať nad tromi témami, ktoré sa hodia na našu cestu pôstom. Dobre ich vyjadrujú tri slovesá: ***spoznať, rekonfigurovať (pretvoriť) a obnoviť.***

Čas na spoznanie

„*Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.*“ (Jn 8, 32)

Pôst je časom na stretnutie sa s pravdou, ktorá nám umožní presvedčiť sa o jednej dôležitej skutočnosti, ktorá kresťanom často uniká, a síce, že všetci sme vykúpenými hriešnikmi. Rýchle tempo dnešného sveta nám môže úplne zabrániť v hlbšom osobnom zamyslení sa. Nespočetné životné úlohy na nás často doliehajú s takou neúprosnosťou, že nás oberajú o dych, takže sa usilujeme vypnúť, čo môže viesť k ľahostajnosti. Poznáme Sokratovu vetu: „Život bez skúšok nestojí za žitie.“ No život „bez vykúpenia“ tiež nie!

„Vykúpenie života“ sa začína praktizovaním pôstnej disciplíny, ku ktorej patrí modlitba, pôst a almužna. Pomocou nich máme preskúmať svoje srdce, svojho ducha i svoje skutky. Potom si s odvahou môžeme položiť rozhodujúcu otázku: Čo robím denne pre to, aby som vzrastal v láske ku Kristovi a v službe svojim bratom a sestrám, zvlášť „najmenším spomedzi nich“? No najskôr musíme byť pripravení upraviť program našich preplnených dní, aby sme sa mohli stretnúť s Pánom Ježišom vo svojom najhlbšom vnútri, čo je pre nás časom pravdy. Ako hovorí staré príslovie: „Pravda vás oslobodí, ale spočiatku vás môže robiť nešťastnými!“

To, čo v nás potrebuje uzdravenie a vykúpenie, patrí vlastne Pánu Bohu. Vo svete, ktorý nás často núti schovávať sa za masku moci, postavenia alebo zdania, mám Pôstna doba pripomína, že jednotu života či vnútorný pokoj nedosiahneme iba vlastnými silami. V tvrdej realite života si svätý Vincent veľmi skoro uvedomil, že napriek „životným postupom a výstupom“, ktoré vyhľadával a ktoré dosiahol, v ňom stále pretrvávala vnútorná prázdnota a túžba po niečom viac. Svätý Pavol dobre vystihuje tento moment vnútorného poznania v liste Efezanom:

„*Lebo spasení ste milosťou skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar: nie zo skutkov... Ved' sme jeho dielo, stvoreni v Kristovi Ježišovi pre dobré skutky, ktoré pripravil Boh, aby sme ich konali.*“ (Ef 2, 8-10)

Doprajme si v tomto Pôstnom období čas na spoznanie, že sme dielom Boha, od ktorého sme dostali mnohé dary a milosti.

Čas na rekonfiguráciu – pretváranie, nové usporiadanie

„Čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky?“ (Jn 6, 28)

Slovo „rekonfigurovať“ sa môže zdať neobvyklé alebo málo známe. Voľakedy sa tento výraz používal ako vedecký alebo technický termín, ktorý znamenal „zmeniť podobu alebo tvar, pretvoriť alebo reštrukturalizovať“. Tento pojem je známy mojim spolubratom lazaristom i dcéram kresťanskej lásky, lebo personálne a apoštolské zmeny si vyžadujú nové usporiadanie krajín a provincií.

Pôstne obdobie však nie je zamerané v prvom rade na vonkajšiu stránku „Božích skutkov“, ako sa na to pýtali Ježišovi učeníci, ani nie na to, čo požaduje dnešný svet. Rekonfigurácia - pretváranie je tiež určitým spôsobom úsilím o „metanoju“ či obrátenie srdca, čo nevyhnutne vedie k otvoreniu sa voči Bohu. Pápež Benedikt nám hovorí, že účelom tohto „Roku viery“ je „výzva k opravdivému a novému obráteniu k Pánovi, jedinému Spasiteľovi sveta.“ (PF, 6)

Keď si uvedomíme, že to, na čom nám najviac záleží, či sú to naše rodiny, vzťahy, práca, zdravie alebo celkovo náš život, sa mení nečakaným alebo nežiaducim spôsobom, v tej chvíli sa skutočne stretáme s rekonfiguráciou. To je pre nás výzvou, podobne ako Pôstny čas, aby sme začali duchovnú púť a hľadali Ježiša. Upnúť sa na to, čo je nad naše sily, lipnúť na tom, čo nemôžeme zmeniť alebo si priať, aby sa minulosť stala prítomnosťou, by nás mohlo odvrátiť od plnenia Božej vôle a uskutočňovania Božieho diela.

Vincent de Paul i Lujza de Marillac sa vo svojom živote viackrát ocitli v situácii rekonfigurácie. Lujza, ktorá bola vydatou zámožnou ženou, jedného dňa ovdovela a bola vhozená do neznámeho sveta. Keď Vincent založil rehoľné a laické spoločenstvá, bol plne vyťažovaný neustálymi požiadavkami, ktorým musel venovať svoju pozornosť. Niekedy obaja pokladali úlohy spojené so správou za ubíjajúce, hoci každý z nich viedol hlboký duchovný život podporovaný modlitbou, Božím Slovom a eucharistiou, čo im dávalo duševnú silu, vďaka ktorej sa vedeli prispôsobiť a vzrastať. Vincent i Lujza deň čo deň hľadali Pána a dokázali ho nájsť. Počas tohto Pôstneho obdobia dovoľme Ježišovi pretvoriť naše srdce, aby sme prijali nevyhnutné zmeny v našich životných podmienkach.

Čas na obnovenie

„Boží skutok je veriť v toho, ktorého on poslal.“ (Jn 6, 29)

Pôst a „Rok viery“ volajú k obnove a k prehĺbeniu našej viery i našej charizmy. Vo svete zmietanom mnohými utrpeniami, ktorého kalvárska cesta je lemovaná nespočtými krížami, sa nám pripomína, že z pohľadu veľkonočného tajomstva Boh v našom svete neustále pôsobí. Stretávame ho v osobe Ježiša, ktorý svojim Vtelením vzal na seba ľudskú prirodzenosť a vykúpil ju. Toto obnovenie sa deje premenou, ktorú v nás koná Ježiš Kristus v modlitbe, v Božom Slove a v eucharistii, aby sme mohli lepšie žiť našu vincentenskú charizmu. Kráčame ku Kalvárii a z nej odchádzame s darom lásky.

Pápež Benedikt XVI. medituje o tejto skutočnosti, keď poznamenáva: „Kresťanský život spočíva v tom, že zakaždým znovu vystupujeme na vrch stretnutia s Bohom, aby sme následne po zostúpení, obohatení láskou a silou, ktorú nám Boh daruje, mohli slúžiť našim bratom a sestrám s rovnakou láskou ako on.“ (Posolstvo na Pôstne obdobie, 3) V *Porta Fidei* ako aj v Posolstve na Pôstne obdobie sa Svätý Otec snaží upozorniť na vnútornú súvislosť medzi vierou a službou chudobným. Píše: „Viera bez lásky neprináša ovocie... nemálo kresťanov venuje svoj život s láskou opusteným,

marginalizovaným alebo vylúčeným zo spoločnosti... pretože práve v nich sa odráža tvár samého Krista.“ (PF, 14)

Ako členovia vincentskej rodiny prijímame za svoju túto pravdu v našej charizme kresťanskej lásky. Avšak podobne ako každý čnostný čin, aj tento sa môže stať mechanickým, zredukovaným na výkon, namiesto toho, aby nám pomohol napredovať. Pre nás, Ježišových učeníkov a nasledovníkov svätého Vincenta, sú dvoma hlavnými čnosťami jednoduchosť a pokora. Sú základom nášho vzťahu k Bohu a našej služby chudobným. Vincent hovorieval: „Náš Pán prebýva a má záľubu len v pokornom srdci a v jednoduchých slovách a skutkoch.“ (Coste XII, 2. mája 1659, ss. 222-223) Pouvažujme nad tým, ako by sme mohli pokročiť v týchto čnostiach.

Zmienil som sa o rekonfigurácii ako o stratégii Misijnej kongregácie. Na Generálnom zhromaždení v roku 2010 boli na túto tému vybrané dve stratégie, ktoré by sa podľa môjho názoru mohli uplatniť v rámci celej vincentskej rodiny. Prvá: rozvíjať živý a konkrétny zmysel pre spolupatričnosť, ktorý ide ďalej než je príslušnosť k miestnej komunite. Druhá: povzbudzovať k osobnej disponibiliti a mobilite v snahe zapojiť sa do nových misionárskych projektov. V tomto Pôste pouvažujme, akým spôsobom by sme mohli posilniť našu príslušnosť a disponovanosť pre užívanie našej charizmy.

Máriina a naša cesta

Tento list na Pôstne obdobie sa začína mariánskou scénou uprostred pustošivej udalosti. Je vyjadrená v jednoduchej a stručnej básni. V novembri 2012 hurikán Sandy spôsobil spúšť v Karibiku z východnej strany Spojených Štátov. Následky boli hrozné. V malej lokalite na okraji New Yorku, v Breezy Point, vplyvom silného hurikánu explodovali benzínové nádrže a spadlo elektrické vedenie. To spôsobilo taký požiar, že behom niekoľkých minút zhorelo viac než 100 domov a len zázrakom nik neprišiel o život. Jediné, čo v tejto oblasti zostalo nedotknuté, bolo miesto so sochou Panny Márie. Dnes je miestom modlitby obyvateľov všetkých vierovyznaní. Sochu nazvali Madona z Breezy Point. Svedčí o mocnej ochrane Panny Márie.

Báseň pod fotografiou napísal jeden spolubrat z New Yorskej oblasti, ktorý zomrel nedávno. Je naozaj jednou z jeho posledných básní. Vhodne nám pripomína nielen jeho život, ale aj život, ktorý nám Panna Mária Zázračnej medaily dala ako Pánova Matka. Mária je tiež našou Matkou a vždy je nám nablízku. Nech vás Pán žehná v tomto Pôstnom čase, aby vás vaša cesta viedla k ozajstnej obnove vo viere, v láske a v našej charizme. Kiež by sme mohli vždy slúžiť v Ježišovom mene a podľa vzoru svätého Vincenta de Paul.

Váš brat vo svätom Vincentovi,

G. Gregory Gay, CM
Generálny predstavený